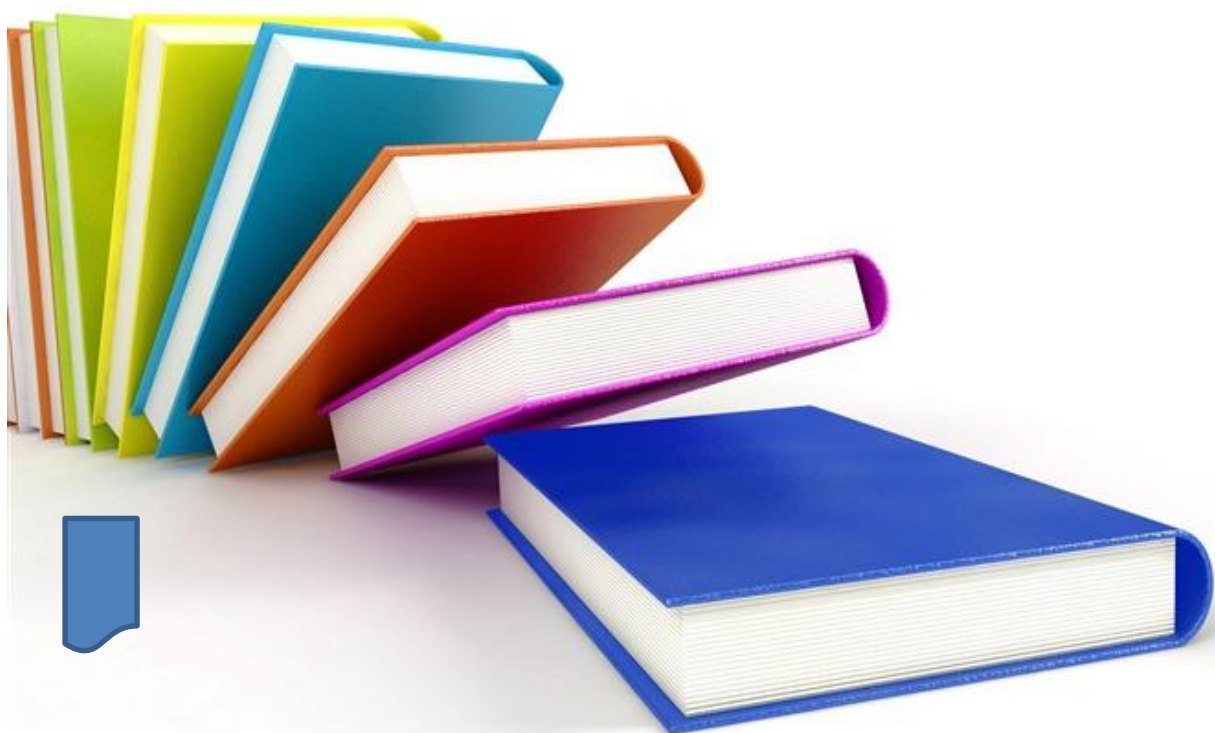

ỦY BAN NHÂN DÂN QUẬN 10
TRƯỜNG THCS NGUYỄN VĂN TỐ

BÀI DỰ THI CUỘC THI “ĐẠI SỨ VĂN HÓA ĐỌC” NĂM 2019

Học sinh thực hiện:

Nguyễn Lưu Thạch

Thảo

Lớp 6/1

CUỘC PHIÊU LƯU THÚ VỊ CỦA SÁCH

Tác giả: Nguyễn Lưu Thạch Thảo

Chào các bạn! Xin tự giới thiệu, tôi là quyển sách mà các bạn vẫn hằng cầm trên tay đây! Ngạc nhiên lắm chứ gì! Không cần hỏi rõ tên họ của tôi đâu, chỉ cần biết chút thông tin trên là được rồi. À mà các bạn có hứng thú với quá trình hình thành của những quyển sách như chúng tôi không? Nếu có thì cùng tôi tận hưởng chuyến phiêu lưu thú vị dưới đây nhé!

Nhiều năm về trước...

“Anh ơi, chúng ta có ích gì cho xã hội loài người không ạ?” – Một cái cây bạch đàn vui vẻ hỏi anh trai nó, đó chính là tôi của quá khứ.

“Để anh xem...Chúng ta có ích lắm chứ! Khi còn trẻ, ngày nào chúng ta cũng quang hợp để thải ra oxy cho con người; rồi còn giúp chống hiệu ứng nhà kính, làm sạch không khí, bảo tồn năng lượng, tạo bóng mát, vâng vâng và vâng vâng, thậm chí gỗ của chúng ta còn tạo ra giấy dùng để làm thành sách, vở, tập cùng nhiều thứ khác nữa đây!” – Kết thúc câu nói, anh mỉm cười nhìn tôi - “Sao hôm nay em có nhã hứng tìm hiểu chuyện này thế?”

“Bởi vì em muốn biết chúng ta có ích cho mọi người hay không” – Tôi vui vẻ trả lời – “Nhờ có câu trả lời của anh, em nghĩ mình thật sự có ích đấy chứ!”

Hiện tại...

Năm nay tôi đã già lắm rồi, già đến mức tôi chẳng còn nhớ được năm nay mình bao nhiêu tuổi nữa. Đang mệt mỏi nằm đó suy nghĩ vẩn vơ về quá khứ, tôi chợt thấy một đám người tiến về phía mình. Vừa đi họ vừa nói gì đó nghe có vẻ trọng lắm. Trên tay họ, ôi thôi... là cửa máy, ba cái cửa máy chứ chẳng chơi, ba cái đó, là ba cái chứ không phải một cái đâu, ôi thánh thần thiên địa ơi, họ định đón hạ tôi ư? Họ định lặp lại những gì đã làm với bố mẹ và anh chị của tôi ư?

Đúng như tôi đoán, ý định của họ là đón hạ tôi, thế nhưng để làm gì thì tôi cũng chẳng biết nữa. Sau khi khởi động ba chiếc cửa, họ nhắm thẳng vào phần thân của tôi mà lao vào cửa. Sau một hồi vất vả thì họ cũng hoàn thành công việc. Cả người tôi đổ râm xuống, tựa như chiếc ghế bị mất chân.

Đợi đến khi tôi nằm yên rồi, họ mới chặt hết những “cánh tay” nhỏ nhắn xinh xinh của tôi, để lại phần thân tro tro với đầy mù năm đó. ‘Đau quá đi mất’, đó là những gì mà tôi có thể nghĩ đến khi họ nặng nề bao quanh tôi chỉ để nhấc bổng tám thân này lên xe. Suốt cả quãng đường, tôi chỉ chú tâm vào cảm giác đau rát mà chẳng hề để tâm đến cảnh vật mới mẻ xung quanh, điều mà sau này khi nhớ lại, tôi vẫn hối hận khôn nguôi.

Cuối cùng họ cũng chịu ngừng lại. Tôi bỗng giật mình tỉnh mộng. Chỗ này là...

“Đưa khúc gỗ này xuống, đem vào khu B, khu chế tạo giấy.” – một người đàn ông lớn tuổi nói với hai tên to con lực lưỡng còn lại. Chúng vâng lời rồi nhắc bổng tôi lên, đưa đến địa điểm mà tên lúc nãy đã yêu cầu. Tôi mệt mỏi quá rồi, nghỉ ngơi xít mới được. Nghĩ là làm, tôi chìm vào giấc ngủ.

‘Ồn ào quá đi thôi!’ – Vâng, đó chính là suy nghĩ của tôi ngay lúc này bởi vì tiếng máy móc đang chăm chỉ làm việc, tiếng người nói, tiếng bước chân qua lại, tất cả mọi tạp âm đang hòa vào nhau tạo nên hỗn hợp sóng âm nghe mà nhức đầu.

Ồn ào là một phần. Tôi bị đánh thức bởi một thứ nữa. Hiện giờ tôi đang thấy nhột nhột, ngứa ngứa bởi thứ đó thì phải. À, thì ra họ đang thái mỏng tôi ra. Giờ đây, khi đã là một khúc gỗ mất hết mủ, tôi chỉ cảm thấy lưỡi cưa này đang gây nhột cho tôi mà thôi. Sau khi thái mỏng tôi, họ đưa tôi đi hấp dựa vào đường ống truyền từ thùng này sang thùng khác. Hấp xong, họ bắt đầu những công đoạn phức tạp để làm sạch tôi mà đến chính tôi còn chẳng biết gọi ra sao. Tiếp đến, họ lại đập vụn tôi ra rồi trộn đều với những loại hóa chất mà khỏi phải nói thì cũng biết là tôi mù tịt. Sau khi được trộn, tôi trở thành một thứ gì đó sền sệt.

Đó chỉ mới là công đoạn đầu thôi. Trải qua những công đoạn đó, tôi được đưa tiếp đến một nơi rộng hơn, đây máy móc tôi tân. Tôi phải đi qua ống lăn để được trải đều ra rồi đi qua trục ép để được ép lại thành một lớp mỏng. Hình như tôi sắp thành hình rồi nhỉ? Nghe nói chỉ còn hai công đoạn nữa thôi, thật mong chờ nha. Sau khi trải qua hai công đoạn cuối là phơi khô và kiểm tra, tôi chính thức tái sinh. Ôi, cảm giác này thật thích làm sao! Mà mình hiện đang là thứ gì mà mỏng dính ấy nhỉ?

Là giấy! Tôi ngạc nhiên, thật tình, theo lời anh, tôi tưởng mình chỉ cần trải qua chút xít thời gian, cỡ khoảng mười mấy phút để tái sinh thành giấy thôi, ai ngờ đâu lại dài đến vậy chứ, tận hai ngày hoặc hơn, thật là khổ quá mà!

Thôi, than thở đủ rồi. Hiện giờ sau khi đã tái sinh, tôi lại được di chuyển tiếp. Hình như đích đến lần này là ‘khu A, khu sản xuất sách’, theo lời người nào đó.

Đầu tiên, tôi được đặt vào máy cắt để cắt gọn các cạnh. Sau đó họ đẩy tôi cùng những người bạn mới quen vào các tấm gạt để canh cho chúng tôi nằm đúng vị trí. Sau đó chúng tôi được đẩy bởi bốn con lăn, trong đó tôi đi qua giữa hai con lăn và được uốn để tạo thành nhiều trang gấp theo đúng thứ tự. Quá trình này, theo tôi biết thì nó được gọi là signature, nghĩa là gồm nhiều trang giấy xếp lên nhau khi chúng tôi chưa hoàn thiện. Như bạn đã biết, chúng tôi được tạo nên từ nhiều signature. Nếu nhìn kĩ hơn vào các loại máy móc thì bạn sẽ thấy các gáy của chúng tôi được đóng bởi các sợi thép cực bền, có thể giữ chặt mà không làm rách chúng tôi. Có vẻ xong rồi nhỉ? Giờ thì tôi được đóng thùng, di chuyển đến chỗ khác mà theo các bạn gọi là ‘nhà sách’.

Đến nơi, tôi gặp được những người bạn mới khá dễ thương. Họ có thể xem là họ hàng xa của tôi. Để tôi giới thiệu cho bạn nhé!

Nằm trong nhóm văn học, nhóm tác phẩm giúp ta trau dồi văn phong, hiểu biết thêm về các tác phẩm văn học nổi tiếng, mở rộng vốn từ..., đó chính là anh “Tuổi Thơ Dữ Dội”, anh “Hachiko – Chú Chó Đợi Chờ”, anh “Tắt Đèn”,...

Nằm trong nhóm học đường, nhóm tác phẩm dành cho các bạn từ lứa tuổi THCS đến THPT; nói về tình cảm bạn bè, người yêu, gia đình, những mơ mộng thời non trẻ, những bài thi cử đầy áp lực..., đó chính là cô “Harry Potter”, chị “Dáng Hình Thanh Âm”, chị “Tôi Thấy Hoa Vàng Trên Cỏ Xanh”,...

Nằm trong nhóm khoa học viễn tưởng, pháp thuật, nhóm tác phẩm dành cho những bạn hay mơ mộng nhưng vẫn muốn rút ra những bài học quan trọng trong cuộc sống là chú “Bí Mật Của Nicholas Bất Tử”, chú “Chuyện Xứ Lang Biang”,...

Đây, đa dạng không? Viễn tưởng có, tâm lý tuổi mới lớn có, học đường cũng có, thích thật. Đến giờ tôi mới biết thế giới xung quanh mình rộng lớn đến dường nào. Thế nhưng trong nhà sách rộng lớn ấy, có vài cô chị lớn hơn tôi đã bảo rằng:

-Dạo này ít người đọc sách quá, chúng ta sắp bị thay thế bằng những chú bé thiết bị công nghệ thông tin vừa mới ra mắt rồi, khổ thân thật.

-Ừ, đúng rồi, chúng ta hay như vậy, tốt như vậy, có ích đến như vậy mà ngày càng bị hất hủi, còn thua cả em truyện tranh.

Họ còn nói nhiều nữa, nhưng tôi chỉ nghe có nhiều đó rồi bắt đầu chìm vào thế giới của riêng mình.

Chúng tôi đa dạng đến vậy nhưng nhiều bạn lại nỡ bỏ rơi chúng tôi, thật đáng trách. Bạn nói bản thân cô đơn, thế hàng nghìn quyển sách trong nhà sách sẵn sàng bầu bạn cùng bạn lại bị “bỏ rơi”. Đó là tội lớn. Bạn có đốt sách cũng không đáng trách bằng việc “bỏ rơi” chúng.

Tôi thường hay nghe mọi người nói rằng: “Chà, còn khối thì giờ, để ngày mai rồi hãy đọc” nhưng thứ hai, thứ ba, thứ tư, thứ năm, thứ sáu, thứ bảy, chủ nhật, đâu có thứ mai?

Bạn có biết một quyển sách tuyệt vời có thể làm thay đổi cả cuộc đời một con người? Và đúng là như vậy đấy các bạn ạ! Như nhà văn Lỗ Tấn đã nói: **“Trên con đường đến thành công không có dấu chân của kẻ lười biếng”**, chắc chắn bạn sẽ có hàng chục, thậm chí hàng trăm lí do để biện minh cho việc lười đọc sách của bản thân, nhưng, bạn sẽ chẳng bao giờ thành công nếu không dám từ bỏ thói quen mà 95% dân số thế giới hay thực hiện. Hãy chấp nhận lựa chọn để hướng tới thành công.

Và thật không quá chút nào khi bảo rằng “sách là nơi lưu giữ kho tàng tri thức của nhân loại”. Hãy nghĩ xem, từng kinh nghiệm sống mà tác giả đã tích lũy được trong bao năm ròng bây giờ lại được chắt chiu, sàng lọc để gói gọn trong một quyển sách, **MỘT QUYỀN SÁCH** thôi đấy các bạn ạ. Mỗi quyển sách là một khóa học, một chuyến du hành vượt không-thời gian để tìm hiểu lượng lớn thông tin mà tác giả muốn truyền đạt lại và nếu các bạn thật sự đọc thì số lượng thông tin thậm chí còn gấp nhiều lần so với số lượng chữ trên bề mặt giấy.

Những quyển sách tuyệt vời sẽ làm thay đổi cuộc đời bạn. Hãy nhớ điều đó. Những quyển sách ấy phải mang tính đột phá, mang lại cho bạn những định nghĩa mới

về cuộc sống, về sức mạnh của niềm tin, về nguồn năng lượng không giới hạn, về niềm tin, về hạnh phúc,...-những điều bạn khó lòng biết đến nếu không đọc sách.

Nhưng, tôi may mắn biết bao khi lọt vào “mắt xanh” của cô chủ nhỏ. Tôi đã được đặt ở ngay kệ sách khá lâu rồi, thậm chí bản thân tôi còn chẳng biết mình rồi sẽ đi về phương nào. Nhưng cô chủ đã tới, thấp lên ngọn lửa hi vọng vào ánh sáng vào cuộc đời tôi.

Trong một lần dạo chơi ở nhà sách, có lẽ vậy, cô chủ đã vô tình nhìn thấy tôi. Ngay lập tức, cô đem tôi ra khỏi chỗ giá sách chán ngắt đó và mua về. Thế nhưng lúc về đến nhà, cô chủ lại lao vào học bù đầu đến nỗi bỏ quên tôi. Sau ba tháng chăm chỉ chờ đợi, tôi đã được cô chủ quan tâm. Thật vui làm sao! Cô thường hay tâm sự với tôi những lúc không vui, cô cũng chăm sóc tôi rất kỹ bằng cách: sau khi đọc xong, tôi được cô chủ xếp ngay ngắn trên kệ sách, lâu lâu lại được đem ra để ngắm nghía, lau chùi hay đọc lại. Thế nhưng không vì vậy mà cô bỏ quên những quyển sách khác. Cô luôn đối xử bình đẳng với mọi quyển sách. Làm như vậy càng khiến sự tôn trọng của chúng tôi tăng lên. Hầu như mọi cuộc nói chuyện của chúng tôi đều liên quan đến cô chủ.

Có lẽ từ nay về sau, tôi chẳng còn phải lo lắng gì nữa vì đã có cô chủ rồi, thật hạnh phúc làm sao...

***Câu 2:** Nếu được chọn là Đại sứ Văn hóa đọc, em có kế hoạch và biện pháp gì để khuyến khích các bạn và mọi người đọc sách nhiều hơn?

Bài làm

“Mỗi năm, người Việt Nam đọc được bao nhiêu cuốn sách?”- Đó luôn là câu hỏi canh cánh trong lòng tôi cho đến tận bây giờ, tuy nhiên đọc được những con số thống kê dưới đây chỉ khiến tôi thêm buồn bã. Để tôi cho bạn thấy những con số biết nói đó nhé!

Bộ Giáo dục – Đào tạo cho biết trung bình một người dân đọc 4 cuốn/ năm, trong đó 2, 8 cuốn là sách giáo khoa và 1, 2 cuốn là sách khác. Bộ Văn hóa- Thể thao & du lịch đưa ra con số trung bình mỗi năm mỗi người Việt Nam chỉ đọc 0, 8 cuốn sách và số sách phân bổ tại các thư viện bình quân là 0, 35 bản/ người. Còn Hội Xuất bản Việt Nam khẳng định sách giáo khoa và sách tham khảo học đường chiếm đến 80% số lượng sách trên thị trường, số còn lại chia đều trên số dân đọc sách chỉ được khoảng 1 quyển/ người/ năm.

Tuy vậy, khoảng 75% người Việt cầm lấy điện thoại trong 15 phút sau khi thức dậy, chỉ 7% không dùng điện thoại tới 2 tiếng sau khi dậy.

Không thể để tình trạng này tiếp diễn được nữa! Nếu là Đại sứ Văn hóa đọc, tôi sẽ cố gắng để chấm dứt tình trạng “nghiện thiết bị điện tử-bỏ bê sách” của thanh thiếu niên

ngày nay, khuyến khích họ đọc nhiều sách hơn là suốt ngày cứ “cắm đầu cắm cổ” vào chiếc smartphone kia.

Nói thì dễ, nhưng một đứa trẻ chỉ mới 12 tuổi như tôi thì ai thêm nghe? Rồi kiểu gì các bạn cũng biện minh bằng đủ lý do như: bận học bài, bố mẹ không cho đọc hay thậm chí là “không thích thì không đọc thôi”-theo lời một người bạn của tôi.

Nếu muốn khuyến khích mọi người đọc sách, trước tiên bản thân là một Đại sứ Văn hóa đọc phải làm gương cho mọi người noi theo. Như thế nào mới được? Tất nhiên là đọc sách rồi! Thế nhưng không phải cứ đọc là xong đâu nhé! Tôi sẽ phân bổ thời gian thật hợp lý để đọc sách, chứ chẳng phải cứ lao vào “ngấu nghiến” mấy quyển sách bất cứ khi nào có thể xong rồi chẳng thể nào nhớ nội dung của chúng. Có lẽ tôi sẽ đọc sách trong thời gian rảnh, chẳng hạn như khi học bài xong hoặc đọc sách vào giờ ra chơi ở trường, đó là hai khoảng thời gian hợp lý nhất mà tôi có thể tìm được. Tuyệt đối không đọc khi ăn, khi ngồi trên xe hoặc khi đang xếp hàng di chuyển, điều đó sẽ gây nguy hiểm tới thể chất cũng như ngoại hình của người đọc.

Tôi cũng cố gắng đồng thời lập nên một bảng ghi chú về các bước đọc sách hợp lý:

- a) Chọn sách**
- b) Xác định mục đích, mục tiêu và kế hoạch đọc**
- c) Đọc ngay sau khi mua sách**
- d) Đọc sách thật sự**
- e) Thực hành và truyền đạt lại cho mọi người sau khi đọc xong**
- f) “Ôn tập” thường xuyên**

Đồng thời, tôi cũng sẽ cố gắng thuyết phục gia đình cùng hưởng ứng với mình. Thay vì cuối tuần ngồi chơi game trên các thiết bị điện tử, cả nhà tôi có thể quây quần bên nhau sau một tuần căng thẳng, mệt mỏi để cùng đọc sách và thư giãn. Làm vậy vừa có thể gắn kết tình cảm các thành viên trong gia đình lại vừa có thể giúp cả người lớn cũng có thời gian đọc sách (bởi vì số người sử dụng điện thoại đa phần là người lớn). Cùng lúc đó, tôi cũng cố gắng khuyên nhủ bố mẹ đọc nhiều loại sách chứ không phải chỉ đọc gói gọn trong những cuốn sách nói về cách kinh doanh, hay như tôi sẽ cố gắng đọc những cuốn sách có tính nhân văn như “Tuổi trẻ đáng giá bao nhiêu?” hay những tác phẩm của Nguyễn Nhật Ánh. Đồng thời hạn chế đọc truyện tranh để giảm thiểu khả năng không tiếp thu được thêm chút kiến thức mới nào (mặc dù thỉnh thoảng có thể đọc để giải trí).

Bây giờ là công đoạn khó khăn nhất – khuyến khích mọi người đọc sách. Nếu muốn mọi người ai cũng có cơ hội tiếp xúc với sách, tôi sẽ kêu gọi các bạn học sinh cùng trường quyên góp sách vào thư viện để chia sẻ với những bạn khác, làm vậy đôi bên đều có lợi. Mặt khác, khuyến khích những ngôi trường trên cả nước thêm tiết Thu

viện như một tiết chính thức (một vài trường đã áp dụng và hiệu ứng khá tốt). Trong tiết Thư viện đó, các bạn học sinh sẽ lựa chọn một quyển sách rồi đọc. Khi đọc xong thì viết lại cảm nhận của mình đồng thời viết ra đại ý của câu chuyện, làm như vậy không những giúp bạn nhớ nội dung lâu hơn mà còn giúp bạn có thêm cách diễn đạt sao cho trôi chảy, mạch lạc. Sau vài tuần có thể trao đổi tập để tham khảo cách viết của những người bạn khác. Mặt khác, hỗ trợ kinh phí để nhà trường lắp đặt những kệ sách nhỏ dọc theo các bức tường, thuận lợi cho các bạn đến gần hơn với sách.

Không những vậy, tôi sẽ kêu gọi mọi người cố gắng chia sẻ, quyên góp sách cho các bạn nhỏ ở vùng sâu vùng xa hay ở nông thôn.

Ngoài ra, để thu hút mọi người, các hoạt động về sách cũng nên tổ chức nhiều hơn. Bạn cũng có thể giúp cô thư viện trường trưng bày sách, giới thiệu những cuốn sách mới, trang trí làm mới, làm đẹp thư viện để thu hút các bạn đến đọc sách nhiều hơn hoặc tiếp tục Giúp cô thư viện trường hướng dẫn các bạn tìm sách đọc, giữ gìn bảo quản sách và sắp xếp lại sách ở thư viện trường.

Khi đã bắt đầu làm quen với sách, bạn có thể tích cực tham gia các hoạt động đọc sách báo do nhà trường tổ chức như ngày hội đọc sách, cuộc thi kể chuyện theo sách hay “Lớn lên cùng sách”, một cuộc thi mà tôi thấy rất ý nghĩa.

Tuy tôi cố gắng đến đâu, một phần cũng phải chờ vào ý thức của các bạn học sinh cùng bậc phụ huynh. Các bạn học sinh phải nâng cao tính tự giác, đừng “dính” với các thiết bị điện tử nhiều quá, tia bức xạ từ chúng có thể làm hư mắt bạn đấy. Nhiều bạn lại nói rằng bố mẹ không cho đọc, không phải vì họ không thích mà vì bạn sắp xếp thời gian chưa hợp lý, hãy thử tham khảo vài thời gian biểu của những bạn khác để sắp xếp thời gian sao cho hợp lý nhé!

Tôi chỉ có thể làm như vậy thôi. Sách là bạn, là nguồn tri thức của ta, thế nhưng nếu không quý trọng thì cũng giống như mất đi một người bạn tốt, có hối hận cũng không kịp. Tôi mong các bạn có thể suy nghĩ lại, đọc sách nhiều hơn để giúp ích cho bản thân sau này.

**Việc đọc rất quan trọng. Nếu bạn biết cách đọc, cả thế giới sẽ mở ra cho bạn.
Reading is important. If you know how to read then the whole world opens up to
you.**

-Barack Obama-

